

Frans Crevits ‘Waarom is de goesting naar onze mooie job zo klein?’

Al ruim 60 jaar is Frans Crevits lid van het COV, waarvan een belangrijk deel actief als militant. Het is dan ook met lede ogen dat hij het huidige tekort aan leraren aanschouwt. Kinderen helpen en leren volwassen worden, blijft in zijn ogen immers een prachtige uitdaging.

Frans Crevits (78) behaalde eind juni 1961 zijn onderwijzersdiploma aan de Torhoutse normaalschool. Tijdens de laatste maanden van de opleiding was er een kennismaking met het COV. Op aanraden van de toenmalige directeur werden alle studenten lid. “Dit lidmaatschap bood mijn loopbaan een ferme meerwaarde!”, verzekert Frans Crevits.

Frans woont nog steeds in Torhout, samen met zijn vrouw Jeanny. Ze hebben één dochter, Vlaams minister Hilde Crevits, en twee kleinkinderen. Al in 1966 trad Frans toe tot het bestuur van kring Torhout. In september 1973 werd hij kringvoorzitter, een functie die hij bijna een halve eeuw later nog steeds uitoefent. Van 1982 tot 99 was hij ook provinciaal voorzitter West-Vlaanderen en van 1982 tot begin 90 zelfs voorzitter van COV-Vlaanderen. Nu nog altijd is hij provinciaal voorzitter van de senioren.

“Een hoofdgedachte bij het lidmaatschap was de navorming met gedegen pedagogische voordrachten. Deze vorming is heel wat collega’s, en dus ook veel leerlingen, ten goede gekomen. Mijn eerste verloning bedroeg 5800 Belgische frank, nu goed voor zo’n 145 euro. Al vlug beseften we dat ons loon sterk achtergesteld was, wat ons beroep onaantrekkelijk maakte. Daarom begonnen we onderhandelingen voor de herwaardering van ons beroep. Zo

herinner ik me dat we met een volle bus naar Brussel trokken voor een massale betoging. Kort daarna werd de eerste horde genomen en kregen we in twee keer een ruime loonsverhoging. Daarna lukten we erin ook inspraak ingang te laten vinden in de scholen, met de oprichting van een aantal inspraakorganen tot gevolg. Rond de millenniumwissel slaagden we erin te komen tot een echte herwaardering met gelijk loon voor kleuter- en lager onderwijzers en regentaten. Mogen onderhandelen in de kelder van het COV-huis in Brussel met wijlen minister Daniël Coens, het is een mooie herinnering.”

“Intussen worden we geconfronteerd met de realiteit van vandaag: voldoende leraren vinden. Ons beroep lijkt opnieuw onaantrekkelijk. Komen er naast zij-instromers ook masters in het basisonderwijs, zullen we weer botsen op onvoldoende verloning, blijft er te veel bijkomend werk, kunnen we blijven werken met leraren die zich goed in hun vel voelen en voldoende gewaardeerd worden ...? Heikele vragen die erop wijzen dat de onderwijsvakbonden nog lang niet uitgespeeld zijn. Naast opleiding en navorming blijft de inbreng van het COV noodzakelijk op de werkvloer en in verschillende instellingen. De strijd voor de herwaardering is duidelijk nog niet gestreden”, stelt Frans Crevits vast.

TEKST EN FOTO
Johan Vergaerde

SAMEN ONDER DE COV-MANTEL